

[Grünbaum.]

hustruer, der går hjemme, alle sammen skal have skattelettelse. Det er vel nok pragtfuldt, det er sådan en rigtig gi'-aften i aften. Først til de medhjælpende og nu til dem, der går derhjemme og støver af, som nogen siger – vi andre kalder dem for hjemmearbejdende – de skal også have en skattelettelse. Så er cirklen altså sluttet. Man må jo spørge sig selv, hvad det egentlig er, vi har gået og lavet i alle disse år, når man kan komme med et sådant forslag.

Jeg vil gentage: det er et meget sympatisk forslag, det har bare ikke noget med skattepolitik at gøre. Jeg synes næsten, at kristeligt folkeparti skulle gøre sig selv den tjeneste at trække forslaget tilbage og så snakke med socialministeren om, hvorvidt det var muligt at gennemføre et eller andet familiepolitisk tilskud, hvis man i øvrigt synes, at det formål, der ligger bag dette forslag, nemlig støtte til børnefamilien, skal tilgodeses.

Glistrup (FP):

Jeg er i den sjældne situation i ét og alt at kunne erklære mig enig i den analyse af forslaget, som den socialdemokratiske ordfører har givet her fra talerstolen. Det centrale deri var, at kristeligt folkeparti her har taget fat ud fra en fuldstændig forkert synsvinkel, når man har forsøgt at gribe det an ud fra det skattemæssige perspektiv i stedet for at anlægge de socialpolitiske betragtninger.

Hvis man virkelig vil fremture med at anvende skattepolitikken på dette område, så må man gøre sig klart, at den hjemmearbejdende hustru har en ganske særegen særprivilegiestilling inden for skatteretten, ved at hendes arbejde bliver – og det er en fordel, når vi taler skat – vurderet til nul. Man beskattes ikke af nogen som helst værdi i forbindelse med den indsats, som den hjemmearbejdende hustru foretager sig. Andre, der producerer naturalgoder, de har fordele af, f.eks. ved at være selvbyggere, eller hvad der i øvrigt foretages af virksomhed, skal beskattes af denne virksomhed, men den hjemmearbejdende hustru bliver altså behandlet så skattefavorabelt, at den pågældende er at betragte som en nulskatteyder i forvejen. Der er altså med andre ord overhovedet intet at gribe an ud fra den skattemæssige synsvinkel.

Skal vi endelig til at anvende skatteteori, så skulle man, som f.eks. fru Lis Groes var inde

på i sin tid, sige, at den, der har en hjemmearbejdende hustru, skulle have lagt 50.000 kr. eller 100.000 kr. eller 300.000 kr. oven på sin skattepligtige indkomst, fordi det nu engang var værdien af at have en sådan gående derhjemme. Derfor er det aldeles forfejlet, som kristeligt folkeparti gør, at ville introducere skattemæssige principper her.

Derimod kan man selvfølgelig godt begynde at anvende det, som hr. Grünbaum kaldte socialpolitiske perspektiver. Jeg vil snarere kalde det socialistiske perspektiver, nemlig at man à la Maos Kina skulle lade staten betale for børneopdragelsen på alle leder og kanter og dermed også begynde at have indflydelse og afgørende bestemmelsesret over, hvordan børnene skal opdrages. Det er ikke fremskridtspartiets linje. Fremskridtspartiets linje er den, at børnene først og fremmest skal opdrages af forældrene. Det skal først og fremmest være forældrene, der skal træffe afgørelserne vedrørende børnenes forhold, og derfor er vi dødsensangst for, hvad det, kristeligt folkeparti her introducerer, vil kunne føre til, det kan fuldstændig ødelægge og underminere alle gode traditioner i vort samfund. Jeg ved godt, at det har ikke været kristeligt folkepartis ønskemål, men man kan altså undertiden komme til at gøre tingene så forkludret, at man når lige præcis det stik modsatte af det, man ønsker, og det tror jeg altså er den situation, som kristeligt folkeparti har bragt sig selv i ved det forslag, man her har fremsat.

Aksel Pedersen (V):

På vor ordførers, hr. Bertel Haarders, vegne skal jeg blot sige, at vi har megen sympati for forslaget, der ligestiller ægtefæller, men at vi langt fra tror, at dette forslag opfylder betingelserne.

Stetter (KF):

Enig med hr. Grünbaum og hr. Glistrup.

Ole Olsen (SF):

Jeg skal også erklære mig enig med de sidste talere, både med hr. Glistrup og med hr. Grünbaum. Jeg synes, dette forslag er helt misforstået. Det er en grov diskriminering imod samlivsforhold uden papir, og det bryder totalt med den linje, vi kører på i dag, at man beskatter folk hver for sig som individer. Jeg synes tværtimod, vi skulle gå videre. Nu sagde hr.